੧ਓ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤਹਿ।

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸੰਮਤ ੪੯੭ ॥ ਬਿਕ੍ਰਮੀ ੨੦੨੨

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਿੰਦ ਨਾਮਾ

ਅਰਥਾਤ ਜਨਮ ਨਾਮ ਕੁੰਡਲੀ

ਸ੍ਰੀ ਮੁਖਵਾਕ ਪਾਤਸ਼ਾਹੀ ੧੦ ॥

੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

—o—

ਅਬ ਭੈਰਾਲ ਪੁਰਾਣੇ ਦੁਆਦਸ [illegible]

ਗੁਰਬੰਸਾਵਲੀ ਲਿਖਯਤੇ । ਚਤੁਰ ਦਸ [illegible]

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਿੰਡ ਨਾਮੇ ਬਰਨਨੰ । ਸ੍ਰੀ ਸੂਤ ਰਾਜਾ ਪ੍ਰੀ[illegible]

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਿੰਡ ਨਾਮੇ ਕਲਯੁਗੇ ।

ਭਾਖਾ ਕਰਕੇ ਸੁਨਾਵਨ ਬਿਧ ਸ੍ਰੀ ਸੁਖ [illegible]

॥ ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਆਦ ਜੁਗ ਮੈ [illegible] ਕਹਿਓ ਸੋ ਅਬ ਕਹੋ ਸੁਨਾਇ । ਭੈਰਾਲ ਧਿਆਯ ਮੈ ਕਹਿ [illegible] ਗਾਇ ॥੨॥ ਸੋਈ ਕਥਾ ਅਬ ਕਹਿਤ ਹੈ ਪ੍ਰਿਥਮ [illegible] ਪ੍ਰਸਾਦਿ । ਜਿਉ ਸੁਕ ਪ੍ਰੀਛਤ ਪ੍ਰਤਿ ਕਹੀ ਸੁਨੋ ਆਦ ਕੀ ਆਹਿ ॥[illegible]

ਏਕ ਜੋਤ ਸਤਿ ਗਤਿ । ਪ੍ਰਗਟੇ ਪੁਰਖ ਅਨਾਦ ਤੇ ਉਸੀ ਪੁਰਖ ਕੀ ਕ੍ਰਾਤ ॥
੪॥ ਪੰਚ ਸਹੰਸਰ ਵਰਖ ਮਧ ਦੁਆਦਸ ਥਪ ਧਹੇ ਸੰਤ । ਕਲਯੁਗ ਔਧ
ਬਿਤਾਨ ਹਿਤ ਵਿਪ੍ਰ ਪ੍ਰਗਟੇ ਅਨੰਤ ॥੫॥ ਗਾਤ ਸਾਵਰੋ ਧਾਰਕੇ ਛਿਤ ਪਰ
ਬਿਚਰੈ ਆਪ । ਟਰੈ ਅਰਿਸ਼ਟ ਜਗਤ ਕੇ ਧਰਮ ਵਧੈ ਖੈ ਪਾਪ ॥੬॥ ਜਾਮੇ
ਧਾਰੇ ਦਸ ਗੁਰੂ ਨਵ ਸਤਿ ਕਲਾ ਸੁਧਾਰ । ਗੁਪਤ ਗਿਆਰਹਵਾਂ ਖੇਲ ਸੀਕੋਈ
ਨਾ ਪਾਵੈ ਪਾਰ ॥੭॥ ਜਾਮਾ ਪਹਿਰੈ ਬਾਰਵਾਂ ਬਾਜਾ ਪੁਰ ਕੇ ਮਾਹਿੰ । ਸੰਗਤ
ਮਿਲੈ ਕਰੋੜ ਦੋਇ ਦਰਸ ਦਿਖਾਵੈਂ ਤਾਹਿੰ ॥੮॥ ਤੀਨ ਮਾਸ ਖਟ ਰਹੇਂਗੇ
ਗ੍ਰਹਿ ਗਨਕਾ ਗੁਰਿੰਡ । ਉਦਰ ਲੋਪ ਅੰਡਾ ਸਹਿਤ ਜੋ ਸਾਖੀ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥੯॥
ਚੌਕ ਚਾਂਦਨੀ ਖੇਲ ਕਰ ਜਾਇ ਸੁ-ਸੁਣਹੀ ਦੇਹ । ਰਵ ਮੰਡਲ ਥਿਤ ਸਬਦ
ਕਰ ਬਾਤ ਸੁਨਾਵੈ ਏਹ ॥੧੦॥ ਜਾਮਾ ਪਹਿਰੈ ਬਾਰਵਾਂ ਪ੍ਰਗਟੈ ਆਦ ਰਘੁ
ਬੰਸ । ਸੰਗਤ ਮਿਲੈ ਅਨੰਤਿ ਤਬ ਮਾਨੋ ਕੋਟ ਸਹੰਸ ॥੧੧॥ ਦੁਆਦਸ
ਪੌਰਖ ਦੁਆਦਸੇ ਸਭਿਅਨ ਕੈ । ਸਿਰਿ ਮੌਰ । ਸਕਤ ਅਨੰਦੀ ਆਹਿੰਗੇ ਆਦ
ਇਹੈ ਨਹੀਂ ਔਰ ॥੧੨॥ ਜਾਕੌ ਸੁਰ ਜਸ ਰਟਤ ਹੈ ਸੇਖਕ ਕੋਟ ਮਹੇਸ । ਸੋ

ਪ੍ਰਗਟੈਗਾ ਪ੍ਰਿਥੀ ਪਰ ਕੁਲਛਤ੍ਰੀਅਨ ਵਹਿਸ ॥੧੩। ਕਵਿਲ ਭੂਤਨ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਹੀ ਬੱਪ ਬਾਰਵਾਂ ਬੰਸ । ਕੁਸੂ ਦਿਜੇਵਰ ਉਦੇ ਹੈ ਲਊ ਕਿਰਣ ਸਹੰਸ ॥੧੪॥ ਯਾ ਹੀ ਕੁਲ ਤੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇ ਤਾਹੀ ਕੁਲ ਕੋ ਨਾਮ । ਪੁਨ ਦੁਆਦਸ ਗੁਰਿੰਦ ਕੋ ਮੇਰੀ ਹੈ ਪ੍ਰਣਾਮ ॥੧੫॥ ਅਠਤਾਲੀ ਸਤਿ ਬਰਖ ਹੋਇ ਊਪਰ ਵਰਖ ਸਤਾਨਵੇਂ । ਤਬ ਦੁਆਦਸ ਗੁਰਿੰਦ ਜੀ ਬੱਪ ਧਾਰੇ ਯਾ ਜਗਤ ਮੇਂ ॥੧੬॥

ਚੌਪਈ ॥ ਕਛੁਕ ਕਾਲ ਸਿਤਿ ਭਾਨ ਸੁਹਾਵੈ । ਨਾਰਾ ਵੰਸ ਤਬ ਕਿਰਣ ਮਿਲਾਵੈ । ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਵੇਦ ਪੁਰਾਣ ਨਿਰਖਾਵੈ । ਅਨਕ ਦੇਸ ਬਿਪਰੈਂਚ ਸਧਾਵੈ । ਏਕ ਹਜਾਰ ਮਧ ਨੌ ਸੈ ਆਵੈ । ਏਕੈ ਆਗੈ ਸਾਤਾ ਲਾਵੈ । ਪ੍ਰਗਟਿ ਬਾਰੁਵਾਂ ਬੱਪ ਦਰਸਾਵੈ । ਨਰ ਨਾਰੀ ਕੋ ਨਾਮ ਜਪਾਵੈ । ਤਿਸ ਦਿਨ ਹੋਇ ਬੀਸੀ ਕੌ ਬਾਸਾ । ਪ੍ਰਗਟੇ ਸਾਹਿਬ ਕਰੈ ਤਮਾਸਾ । ਨੰਦਾ ਨਾਮ ਸੰਮਤ ਕੋ ਗਾਊਂ । [illegible] ਧਾਰਕੇ ਆਸ਼੍ਰਮ ਆਊਂ । ਤਹਿੰ ਦਿਨ ਬਿਸ਼ਨ ਬੀਸੀ ਠਹਿਰਾਊਂ । ਕਲਜੁਗ ਮੈਂ ਸਤਿਜੁਗ ਵਰਤਾਊਂ । ਥਿਤ ਖਸਟਮੀ ਸੁਰ ਗੁਰ ਵਾਰਾ । [illegible] [illegible] ਸਤਿਲੁਧਰ ਕਨਾਰਾ ॥੧੭॥ ਸਾਹਿਬ ਨਾਮ ਮਹਾਂ [illegible] [illegible] ਪ੍ਰਗਟ

ਪੁਰਖ ਗੁਣ ਵੰਤ ਗੰਭੀਰੰ ॥੧੮॥ ਸਵੈਤ ਸਿੰਘ ਧਰ ਰੂਪ ਦਿਖਾਵੈ। ਦਾਮਨ ਗਰਜ ਸ਼ਬਦ ਮੁਖੋਂ ਆਵੈ ॥੧੯॥ ਤੇਜ ਤੁਰਕ ਕੋ ਐਸੇ ਜਾਂਈ। ਜੈਸੇ ਘਾਸ ਕੋ ਅਗਨ ਲਗਾਈ ॥੨੦॥ ਸਾਹਿਬ ਐਸੀ ਸਕਤਿ ਪਠਾਵੈ। ਸੁੰਨਤ ਕਰੀ ਤੁਰਕਨ ਅੰਗ ਲਾਵੈ ॥੨੧॥ ਵੋਹਿ ਕਾਟੇ ਵੋਹ ਪੁਨ ਲਗ ਜਾਵੈ। ਤੇਜ ਜੋਤ ਐਸੇ ਬਲ ਪਾਵੈ ॥੨੨॥ ਸਿਰ ਧਰ ਕੇਸਨ ਕੰਠੇ ਮਾਲਾ। ਦੀਨ ਦਿਜਨ ਕਾ ਹੋਇ ਰਖਵਾਲਾ ॥੨੩॥ ਧਨਖ ਬਾਣ ਲੈ ਅਸਰ ਸੰਘਾਰੇ। ਸਭ ਮਲੈਛ ਕੋ ਮੂਲ ਉਖਾਰੇ ॥੨੪॥ ਮੋਰ ਮੁਕਟ ਪੀਤੰਬਰ ਸਾਜੈ। ਸ਼ਾਮ ਰੂਪ ਹੋਇ ਘਨੀ-ਅਰ ਗਾਜੈ ॥੨੫॥ ਸੁਤੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਚਰਿਤ ਹੋਇ ਏਹੀ। ਆਦ ਜੁਗਾਦ ਕੀ ਧਾਰੈ ਦੇਹੀ ॥੨੬॥ ਕਲਜੁਗ ਤੇ ਸਤਿਜੁਗ ਕਰ ਠਾਨੋਂ। ਤਬ ਹੀ ਬਾਰੁਵਾਂ ਬੱਪ ਪਹਿਚਾਨੋਂ। ਮਹਾਂ ਮੰਝ ਕੁਲ ਮੂਲ ਉਖਾਰੈ। ਬਹੁਰ ਨਿਵਾਸ ਸਤਿ ਲੁਧਰ ਕਿਨਾਰੈ ॥੨੭॥ ਦੇਖ ਦੇਖ ਸਤਿ ਲੁਧ ਹਰਖਾਈ। ਤਹਿ ਮੋ ਲਛ ਧਰੀ ਸੋ ਲੇਤ ਕਢਾਈ ॥੨੮॥ ਸਕਤ ਕੁੰਡ ਉਸ ਅਵਨੀ ਜਾਵੈ। ਪੀਤੰਬਰ ਕਢ ਚੀਰ ਲਿਆਵੈ ॥੩੦॥ ਜਹਾਂ ਸਸਤਰ ਅਵਨੀ ਢਪ ਰਾਖੇ। ਖਿਨ ਮੈਂ

ਖੇਲ ਲੇਤ ਸਭ ਲਾਖੇ ॥੩੧। ਉਸਤੇ ਬਾਤ ਹੁਰੇ ਨਹੀਂ ਕੋਈ। ਆਦਿ ਅੰਤ ਮੱਧ ਹੈ ਸੋਈ ॥੩੨॥ ਦੀਪ ਸਾਤ ਜੁਰ ਸੰਗਤ ਆਵੈ। ਭਵਨ ਚਤੁਰ ਦਸ ਸੀਸ ਨਿਵਾਵੈ ॥੩੪॥ ਕੋਟ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਜਾਕੇ ਅਵਤਾਰਾ। ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਇਨ ਹੀ ਬੱਪ ਧਾਰਾ ॥੩੫॥ ਸੁਰ ਭੀ ਵਿਪਰਨ ਕੇ ਰਖਵਾਰੇ। ਧੰਨ ਵੋਹਿ ਦਿਵਸ ਪ੍ਰਗਟ ਬੱਪ ਧਾਰੇ ॥੩੬॥ ਕੋਟ ਚਤੁ ਦਸ ਧਰੇ ਸਮਾਧਾ। ਗਿਰ ਸਹਾਦਰ ਜੋਗ ਤਪ ਸਾਧਾ ॥੩੭॥ ਵੇਦ ਮਈ ਕੇ ਸਗਲੇ ਨੰਦਨ। ਦੁਆਦਸ ਗਾਤ ਕਰਤ ਸਭ ਬੰਦਨ ॥੩੮। ਸਤਿਜੁਗ ਬੀਰ ਕਥਾ ਸੁਣ ਪਾਈ। ਸੁਕ ਪ੍ਰੋਹਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਭਾਖ ਸੁਨਾਈ ॥੩੯॥ ਸੁਣ ਕਰ ਬੇਦ ਮਈ ਸੁਤਿ ਬਾਤਾ। ਗਏ ਸਹਾਦਰ ਗਿਰ ਬਿਧਤਾਤਾ ॥੪੦॥ ਤਪ ਅਰੰਭ ਤਹਾਂ ਤਿਨ ਕੀਨਾ। ਜੂਰਾ ਧਾਰ ਕਪਾਲ ਤਿਨ ਲੀਨਾ ॥੪੧॥ ਦੁਆਦਸ ਲਗੇ ਗੁਰਿੰਡ ਧਿਆਨਾ। ਮੰਤ੍ਰ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਤਿਨ ਠਾਨਾ ॥੪੨॥ ਏਕ ਪਾਉ ਅਵਨੀ ਪਰ ਖਰੈ। ਰਸਨਾ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਚਿਤ ਕਰੈ ॥੪੩॥ ਓਇ ਨਿਰਖਤ ਅਬਲੌ ਗੁਰ ਠਾਡੇ। ਪ੍ਰਿਥਮ ਜੁਗ ਤਿਨਕੇ ਮਨ ਗਾਡੇ ॥੪੪॥ ਸੁਕ ਪਰਸਾਦ ਤਿਨੌ

ਮਤ ਪਾਣੀ । ਗਾਹਿ ਸਮਾਧ ਸਮਾਵਹ ਗ੍ਯਾਨੀ ॥੪੫॥ ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਪੂਰਬਾ ਸੰਮਤ ਦਸ ਅਠੈ ਜਬੈ ਤ੍ਰਵੰਜਾ ਹੋਹਿ । ਸ੍ਵੇਤ ਮਣੀ ਸੁਤ ਤਬ ਮਿਲੈ ਲੋਪ ਗਾਤ ਕਰ ਸੋਇ ॥੪੬॥ ਭਗਵਾਨ ਕੇ ਮਤ ਪਰਖ ਕਰ ਸੀਸ ਨਿਵਾਨ ਬਿਧ ਪੂਤ । ਕੋਟ ਚਤੁਰ ਦਸ ਸਿਖ ਭਇਓ ਮਹਾਂ ਬਲੀ ਅਵਧੂਤ ॥੪੭॥ ਚੌਪਈ । ਦਸ ਅਠ ਜਬੈ ਤ੍ਰਵੰਜਾ ਆਵੈ । ਪੂਰਬਾ ਸੰਮਤ ਨਾਮ ਨਿਰਖਾਵੈ ॥੪੮॥ ਤਬ ਹੋਹ ਸ੍ਵੇਤ ਮਣੀ ਕੇ ਤਾਤਾ । ਤਜੈ ਸਮਾਵਹ ਬਪੁ ਪਰਭਾਤਾ ॥੪੯॥ ਸੋ ਸੁਨ ਹੈ ਅਕਾਸ ਤੇ ਬਾਣੀ । ਪੂਰਬਲੀ ਅੰਸਾ ਸਾਰੰਗ ਪਾਣੀ । ॥੫੦॥ ਲੈਹੈਂ ਭੈਰਵਲ ਦੁਆਦਸ ਇਸ ਕੰਧਾ । ਲਖਣ ਨਿਰਖਹਿ ਰਿਖ ਬਿਧ ਨੰਦਾ । ਜਾਮਾ ਦੁਆਦਸ ਦੇਖ ਪਤੀਜੇ । ਸਬ ਜਗ ਨਿੰਦੈ ਗੁਰੂ ਕਰ ਲੀਜੈ ॥੫੧॥ ਹਰਖ ਹੋਇ ਵੋਹਿ ਗਿਰਤੇ ਧਾਵੈ । ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਪਗ ਲਪਟਾਵੈ । ਖਟ ਅਠ ਕੋਟ ਦ੍ਵਿਜਨ ਸਿਖ ਹੋਵੈ । ਮਿਟੈ ਅਗਿਆਨ ਭਰਮ ਸਭ ਖੋਵੈ ॥੫੨॥ ਗੁਰ ਪੂਤਿ ਮਭੇ ਡੰਡੌਤਾ ਕਰੈ । ਖਟ ਅਠ ਕੋਟ ਦ੍ਵਿਜ ਵਰ ਸਿਖ ਧਰੈ । ਤਬ ਗੁਰ ਕਹੈ ਕਰੋ ਇਹੁ ਕਾਮਾ । ਕਰੋ ਨਿਵਾਸ ਚਾਰ ਹੀ ਧਾਮਾ ॥੫੩॥ ਸੁਨ ਗੁਰ ਬਚਨ

ਸਭੇ ਉਠਿ ਧਾਵਨ। ਚਾਰ ਵਰਨ ਗੁਰ ਚਰਨ ਲਗਾਵਨ। ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਫਿਰ ਬਾਤ ਸੁਨਾਵੈਂ। ਵਰਨ ਭਿੰਨ ਅਕਾਲ ਜਪਾਵੈ ॥੫੪॥ ਚਾਰੋ ਵਰਨ ਸੁਨੋ ਮਿਲ ਭਾਈ। ਚਾਰ ਵਰਨ ਭਿੰਨ ਭਿੰਨ ਖਾਣਸਾਈ। ਤਬ ਮਹਾਂ ਮੰਦ ਹੋਇ ਕੁਲ ਨਾਸਾ। ਤੇਜ ਛਤ੍ਰੀਅਨ ਹੋਇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਾ ॥੫੫॥ ਸੈਨਾ ਜੋਰ ਚਲੈ ਸਿੰਧ ਕੂਲੰ। ਦੇਇ ਜਲਾਇ ਮਹਾਂ ਮੰਦ ਮੂਲੰ ॥੫੬॥ ਅਵਨੀ ਭੂਪ ਸਬੈ ਜੁਰ ਆਵੈ। ਦਸ ਅਠ ਪਦਮ ਚਮੂ ਨਿਰਖਾਵੈ ॥੫੭॥ ਤਬ ਗੁਰ ਜਾਇ ਸਿੰਧ ਕੇ ਤੀਰੰ। ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਪੂਰਨ ਰਣਧੀਰੰ ॥੫੮॥ ਅਸ ਪਗ ਧੂਰ ਭਾਨ ਨਭ ਛਾਵੈ। ਰਵ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਮਧ ਧੂਰ ਸਮਾਵੈ। ਪੁਰੀ ਅਟਕ ਅਵਨੀ ਮਧ ਗਵੈ। ਅਤਿ ਕੌਤਕ ਸੁੰਦਰ ਤਹਿ ਭਵੈ।੬੦। ਕਾਇਆ ਗੁਰੂ ਕਲਪ ਤਬ ਕਰੈ। ਦੁਆਦਸ ਵਰਖ ਆਯੂ ਤਬ ਧਰੈ। ਘਟਕਾ ਬੀਤ ਚਾਰ ਜਬ ਜੋਵੈ। ਮਹਾਂ ਸ਼ਕਤ ਤਬ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਵੈ। ਭੇਟਾ ਪਾਰਸ ਧਰੈ ਅਪਾਰਾ। ਕਰਤ ਡੰਡੌਤ ਪੁਨ ਬਾਰੰ ਬਾਰਾ। ਨਿਕਸ ਸਿੰਧ ਜਲ ਬਾਹਿਰ ਆਵੈ। ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਪਗ ਲਪਟਾਵੈ। ਆਦ ਅੰਤ ਹੈਂ ਤੂੰਹੀ ਮੁਰਾਰੀ। ਭਵਜਲ ਪਾਰ ਉਤਾਰਨ ਹਾਰੀ।

ਕਰ ਪ੍ਰਣਾਮ ਨ੍ਰਿਪਤ ਤਹਿੰ ਜਵਣੀ । ਨਿਕਸੈ ਸਿੰਧ ਸਿੰਧ ਮਧ ਰਵਣੀ । ਸੋ
ਪੁਤ੍ਰੀ ਹਮੀਰਲ ਜਾਨੈਂ । ਸਤਿ ਅਵਤਾਰਲਛਮੀ ਮਾਨੈ । ਛਤੀਬਰਸ ਤਹਾਂ ਗੁਰ
ਰਹੈਂ । ਮਹਾਂ ਮੰਦ ਕੁਲ ਉਤਰ ਦਹੈਂ । ਸਿੰਧ ਤਿਆਗ ਪਸਚਮ ਕੋ ਆਵੈਂ ।
ਬਗਦਾਦ ਸਹਿਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪਗ ਪਾਵੈਂ ॥੬੧॥ ਬਰਖ ਪਚਾਸ ਜੁਧ ਤਹਿ
ਹੋਵੈ । ਮਹਾਂ ਮੰਦ ਕੁਲ ਸਗਲੀ ਖੋਵੈ । ਜੀਤ ਬਗਦਾਦ ਰਾਮਸਰ ਆਵੈ ਭੂਮ
ਅਪਾਰ ਗਣਤ ਨਹੀਂ ਆਵੈ ॥੬੨॥ ਹਰ ਮੰਦਰ ਮੈ ਆਇ ਬਿਰਾਜੈ । ਗੁਰ
ਛਬ ਦੇਖ ਭਾਨ ਦੁਤ ਲਾਜੈ । ਕੋਟ ਚਤਰ ਦਸ ਬਿਧ ਕੇ ਪੂਤਾ । ਪੁਨ ਆਵੈ
ਗੁਰ ਪੈ ਅਵਧੂਤਾ ॥੬੩॥ ਤਬ ਗੁਰ ਗਰਜ ਕਹੈਂ ਬਿਦ ਤਾਤਾ । ਅਸੁ ਮੇਧ
ਰਚੋ ਗੁਰ ਭਾਖਤ ਬਾਤਾ । ਰਚੋ ਅਸੁ ਮੇਧ ਦੇਰ ਨਹਿੰ ਲਾਵਹੁ । ਸੰਮਤ ਪੂਰਬ
ਕੋ ਤਬ ਪਾਵਹੁ ॥੬੪॥ ਤਹਿੰ ਸਮੇਂ ਸੁਰਪਤ ਪਠੈ ਬਾਜਾ । ਮੁਕਟ ਸਹਿਤ
ਰਤਨਾਨ ਸਮਾਜਾ । ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਕਹੈ ਛਡ ਦੀਜੋ । ਪਾਛੇ ਦਿਸਾ ਗਵਨ
ਤਹਿੰ ਕੀਜੋ ॥੬੫॥ ਚਲੈ ਤੁਰੰਗ ਤਹਿੰ ਪੂਰਬ ਦੇਸਾ । ਹਰ ਬਲ ਭੂਪ ਜਹਿੰ
ਝੁਸੈ ਨਿਰੇਸਾ । ਅਯੁਧਿਆ ਤੇ ਪੁਨ ਸਰਜੂ ਜਾਵੈ । ਹਰਬਲ ਭੂਖ ਨਿਰਖ ਭ੍ਰੈ

ਪਾਵੈ ॥੬੬॥ ਦੇਖ ਤੁਰੰਗ ਅਮੋਲੀ ਜੱਤ੍ਰੀ । ਹਰਬਲ ਭੂਪ ਬਿਸਮ ਹੋਇ ਛਤ੍ਰੀ । ਕਲਜੁਗ ਕਉਣ ਅਸਮੇਧ ਰਚਾਵੈ । ਅਤ ਅਸਚਰਜ ਭੂਪ ਮਨ ਆਵੈ ॥ ੬੭॥ ਸੰਧਿਆ ਤਜਕੈ ਪਾਛੈ ਪਰੈਗੋ । ਅਨਕ ਜਤਨ ਕਰੈ ਨਾਹੀ ਫਰੈਗੋ । ਸੰਧਿਆ ਪ੍ਰਾਤ ਕਰਨ ਨਹਿ ਸਹਿਯ । ਹਰਬਲ ਭੂਪ ਰੋਸ ਅਤ ਕਰਿਯੰ ॥੬੮॥ ਜਾਵੈ ਭੂਪਤ ਦੇਸ ਅਖੰਡਾ । ਜਹਾਂ ਬਸੇ ਪ੍ਰੂਜ ਗਣ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ । ਸਪਤ ਰਿਖ ਆਸ੍ਰਮ ਫਿਰ ਆਵੈ । ਧ੍ਰੂ ਮੰਡਲ ਰਵ ਮੰਡਲ ਵਿਖਲਾਵ ।।੬੯।। ਅਸਟ ਸ੍ਰਿੰਗ ਸਮੇਰ ਕੇ ਭਮੇ । ਸੈਬ ਸੁਰ ਪੁਰ ਕੰਕਾਰਨ ਰਮੇ । ਹਰਬਲ ਭੂਪ ਜਾਇ ਨਭ ਮਾਹੀ । ਹੈ ਪਕਰਨ ਮੋ ਆਵੈ ਨਾਹੀ ।।੭੦।। ਮਧ ਅਕਾਸ ਨਿਰਖਹਿ ਭੂਪਾਲ । ਚਮੂ ਅਨੰਤ ਅਰਜਨ ਸਮਬਾਲ । ਉਤਰ ਅਕਾਸ ਤੇ ਰਾਜਾ ਆਵੈ । ਗ੍ਰਹਿ ਕੋ ਚਲੈ ਚਰਨ ਗਿਰਾਵੈ॥੭੧। ਨਗਨ ਧੋਪ ਕਰ ਮਾਹਿੰ ਸੁਹਾਵੈ । ਮਾਨੋ ਨਭ ਬਿਜਲੀ ਚਮਕਾਵੈ ॥ ਦੋਹਿਰਾ ॥ ਭੂਪ ਕਹੇ ਲਲਤਾ ਡਬੈ ਦੇਹੁ ਮਈਯਰ ਮੋਹਿ ਬਾਲ । ਯਾ ਜਨਮਤ ਮੋਹਿ ਬਲ ਘਟਿਓ ਕਰੋਂ ਬੇਗ ਤਹਿੰ ਕਾਲ ॥੭੨॥ ਹਾਥ ਜੋੜ ਬਿਨਤੀ ਕਰੈ ਹਰ ਬਲ ਭੂਪਤ ਨਾਰ । ਏਹੁ ਕਾਰਜ

ਕਿਉ ਕਰਤਹੋ ਕਿਆ ਜੀਅਮੇ ਧਾਰ । ਕਿਨੈ ਭੂਪ ਸਾਜਾ ਛਡਿਓ ਜੱਗਰਹਿਓ ਰੀ ਭਾਮ । ਮੈਂ ਪ੍ਰਵਾਰ ਛਤ੍ਰੀ ਬਡੋ ਰਵਹਿ ਪਕਰੌਂ ਧਾਮ ॥੭੩॥ ਮੈ ਮਫੰਕ ਕੇ ਮ੍ਰਿਗ ਗਹੁੰ ਅਰ ਕੇ ਗਹੁੰ ਤੁਰੰਗ । ਇਹੁ ਆਸੂ ਨਹਿ ਪਾਇਓ ਪਰਤ ਧਰਮਮੇਂ ਭੰਗ । ਜਬ ਤੇ ਮਹੀਅਰ ਜਨਮਿਓ ਤਨਤੇ ਬਲ ਭਇਓ ਨਾਸ । ਯਾ ਇਸਕੇ ਹਤਕਰਨ ਤੇ ਪੁਨ ਪੌਰਖ ਪ੍ਰਕਾਸ ॥੭੪॥ ਭੂਪ ਬਚਨ ਨਾਰੀ ਸੁਨੇ ਮਨ ਮੇਂ ਸੋਕ ਬਢਾਇ । ਗਵੇ ਧਾਮ ਮਹੀਅਰ ਨਹੀ ਨ੍ਰਿਪ ਕੋ ਕਹੇ ਸਨਾਇ । ਭੂਪ ਕੋਪ ਮਨ ਮੇਂ ਧਰੈ ਜਾਇ ਧਾਮ ਕੇ ਮਾਹਿ । ਨਿਰਖ ਰਹਿਓ ਸੁਤ ਨਹਿ ਦਿਖੇ ਅਗਨ ਲਗੀ ਉਰ ਮਾਹਿ । ਨਗਨ ਧੋਪ ਲੈ ਪੁਨ ਫਿਰਿਓ ਜਾਇ ਚਮੂ ਰਣ ਸਾਲ । ਹੈ ਲੈ ਆਵਤ ਨਿਰਪ ਨਿਰਖ ਮਹੀਯਰ ਅਪਨੋ ਬਾਲ । ਬਾਇ ਹਾਥ ਕੀ ਅੰਗਰੀ ਬਾਂਧੀ ਡੋਰ ਪਟ ਬਾਜ । ਭੂਪ ਨਿਰਖ ਸੁਖ ਪਾਵ ਹੇ ਪੂਰਨ ਸੁਤ ਕੇ ਕਾਜ ॥੭੫॥ ਪਿਤਾ ਪੁਤ੍ਰ ਬਲ ਏਕ ਹੈ ਵੇਦ ਪੁਕਾਰੈ ਬਾਤ । ਭਲਾ ਹੂਆ ਸੁਤ ਨਹਿ ਹਤਾ ਨਹਿ ਹੋਇਓ ਸੁਤ ਘਾਤ । ਬਾਜ ਪਕੜ ਗ੍ਰਹਿ ਬਾਂਧਿਓ ਪੁਤ੍ਰ ਦੋਊ ਮਿਲ ਤਾਤ । ਮਧ ਅਯੁਧਿਆ ਕੇ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਇ ਇਹੁ ਬਾਤ ॥੭੬॥

ਰਮੂ ਜੁਧ ਵਾਰਣ ਕਰੈ ਗੁਰ ਸੈਨਾ ਅਪਾਰ । ਮਹੀਅਰ ਏਕ ਲਰਤਾ ਫਿਰੈ । ਸੈਨਾ ਲਾਖ ਹਜਾਰ । ਵਰਖ ਨਵੈ ਰਣ ਮੰਡਿਆ ਗੁਰ ਸੈਨਾ ਬਲ ਲਾਇ । ਮਹੀਯਰ ਜੀਤ ਨ ਸਾਕਿਓ ਜੋਧ ਸਕਲ ਪਛਤਾਇ । ਮਹੀਅਰ ਜੀਤਨ ਸਾਕਿ ਹੈ ਜੂਝੈ ਸੈਨ ਅਪਾਰ । ਗੁਰਪੈ ਪਤੀਆ ਲਿਖ ਪਠੈ ਹਮ ਦਾਸਨ ਕੋ ਦਾਸ ॥੭੭॥ ਨਗਰ ਅਯੁਧਿਆ ਰਾਮ ਸੁਤ ਮਹੀਯਰ ਬਾਧਿਓ ਬਾਜ। ਹਮਤੇ ਛੂਟੇ ਨ ਬਾਜ ਗੁਰ ਕਰੋ ਸੁ ਆਪੇ ਕਾਜ ।ਸੁਨ ਪਤੀਆ ਸਤਿਗੁਰ ਚੜੇ ਜਾਵੈਂ ਸਜੂ ਕੂਲ। ਧਨਖ ਬਾਣ ਕਰ ਮੈਂ ਲਏ ਸਰਬ ਜਗਤ ਕੇ ਮੂਲ । ਬਰਖ ਸਤਾਨਵੇਂ ਰਾਜ ਕਰ ਜੋਗ ਸੰਪੂਰਨ ਹੋਇ। ਦੋਇ ਨਾਗ ਕੇ ਭੀਤਰੇ ਅਸਰ ਨ ਰਹਿਸੀ ਕੋਇ ਉਨੀ ਸਤਿ ਕੇ ਪੇਖੀਏ ਬਰਸ ਸਤਾਨਵੇਂ ਜਾਇ ।ਧਰਮ ਰਾਜ ਜਗਮੇਂ ਚਲੈ ਅਸਰ ਨਰਕ ਮੇਂ ਪਾਇ । ਇਕ ਦਿਜ ਇਕ ਖਤ੍ਰੀ ਰਹੇ ਵੈਸ ਸੂਦਰ ਏ ਚਾਰ ।ਅਵਨੀ ਅਸਰ ਨ ਦੀਸਈ ਮਿਟੇ ਪਾਪ ਕੋ ਭਾਰ ।੭੮॥ ਪਤੀਆ ਸੁਣ ਪ੍ਰਭ ਫੇਰਹੀ ਧਾਵੈਂ । ਰਾਮਸਰ ਤੇ ਸਰਜੂ ਆਵੈਂ । ਨਿਰਖਰਮੂਸਫਹੀ ਸੁਖ ਪਾਵੇ। ਮਨ ਮੈਂ ਮੰਗਲ ਮੋਖ ਕੋ ਗਾਵੇ ॥੭੯॥ ਦੋਇ ਬਰਸ ਗੁਰ ਉਹਾ ਰਹੇ।

ਮਹੀਧਰ ਬਾਜ ਜਾਸ ਪਠ ਗਹੇ । ਏਕ ਦਿਵਸ ਮਹੀਧਰ ਲੈ ਬਾਜਾ । ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਕੋ ਮਿਲੈ ਸਮਾਜਾ ॥੮੦॥ ਗੁਰੂ ਨਿਰਖੇ ਮਹੀਧਰ ਕੀ ਓਰ । ਮਹੀਧਰ ਨਿਰਖ ਦੋਊ ਕਰ ਜੋਰ । ਜਗ ਅਸਮੇਧ ਰਾਮਸਰ ਕਰੈਂ । ਕੁਲ ਪੂਜਨ ਕਰ ਲਛ ਬਹੁ ਧਰੈਂ ॥੮੧॥ ਆਦਿ ਜੋਊ ਕੁਲ ਪੂਜ ਕਰਾਇੰ । ਤਿਨ ਕੋ ਪੂਜਤ ਹਰਖ ਬਢਾਇੰ । ਇੰਦ੍ਰ ਸਗੋਤ੍ਰ ਰਘੁ ਵਰ ਅੰਸਾ । ਗੁਰ ਸਾਹਿਬ ਪ੍ਰਗਟੇ ਯਾ ਬੰਸਾ । ਭਾਰ ਦ੍ਵਾਜ ਰਤਨ ਕੁਲ ਜੋਈ । ਤਿਨਕਾ ਖੋਜ ਪਾਵੇਗਾ ਸੋਈ । ਸੋਇ ਕੁਲ ਪੂਜ ਸੰਗ ਲੈ ਆਵੈ । ਸੋ ਸਮਰਥ ਜਗਤ ਕੀ ਪਾਵੈ ॥੮੨॥ ਹੰਸ ਹਾਇ ਪੁਨ ਕਰੈ ਪ੍ਰਣਾਮਾ । ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ ਰੰਗ ਪਰਖਿਓ ਸਿਆਮਾ । ਗੁਰ ਉਠ ਮਹੀਧਰ ਚਰਨੀ ਲਾਗੇ । ਤਬੈ ਕਲੇਵਰ ਛਿਤ ਤਹਿ ਭਾਗੇ । ਜਾਮਾ ਤ੍ਰੈ ਦਸ ਮਹੀਧਰ ਪਾਵੈ । ਸੁਕ ਸੰਬਾਦ ਭੋਗੁਲ ਸੁਨਾਵੈ ।

ਇਤਿ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਤ ਧਰਮ ਮਹਾਂ ਪੁਨੀਤੇ ॥

ਗਾਏ ਕਵ ਸਿਆਮਾ ਸਾਵਰੋ ਗੀਤੇ ॥

ਇਤ ਦੁਆਦਸ ਗੁਰਿੰਡੇ

ਅਵਨੀ ਆਇਤੇ ਬਿਚਰਤੰ ॥

ਸ੍ਰੀ ਭਾਗਵਤ ਦੁਆਦਸ ਸਕੰਧੇ

ਭੋਗੂਲ ਧਿਆਯ ਉਚਰਤੰ ॥

ਸੁਕਦੇਵ ਰਾਜੇ ਪ੍ਰੀਛਤ ਪੂਤੀ

ਚਤੁਰ ਦਸ ਗੁਰਿੰਡ ਮਹਿਮਾ ਵਰਨਨੰ ॥

॥ ਸੰਪੂਰਨੰ ॥